

உ
கணபதிதுணை.

பதசாகித்யங்கள்.

இ ஃ து.

திருநெல்வேலி

புதுத்தெருவினருக்கும்

அழகிய சொக்கநாத

பிள்ளை அவர்கள் பாடியதை

வீ, கோவிந்த நாயகரால்

பரிசோதித்த பிரதிக்கணங்க

சென்னை

ஸர்வஜநநந்தினி அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1889

உ
கடவுள்துணை.

இப்புத்தகத்திலடங்கிய
பதசாகித்யங்கள்.

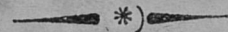
நாடகத்தமிழாகையானும் இதிற்பிருகிருதி வார்த்
தைகளும்த்வல்பிலக்கணவழுக்களு சம்மந்தந்தப்பட்ட
மருக்கையாலும் அவைகளைக்கற்றறிந்த முத்தமிழ்க்கவி
வல்லோர்கள் துகளெனக்கருதாது (இழுக்குடையபாட்
டிற்றிசைநன்று) எனச்செப்பியகாரிகைக்கருத்தின்கேற்
கோளையங்கேரித்து என்னை இகழாது புகழ்வீர்களுள
யாம் வந்தித்துச் சிந்தித்து ஏற்றிப்போற்றி துதித்துமதி
த்துவணங்கி இணங்கிக்கொண்டிருக்கின்றனன்.

இங்ஙனம்,
அழகியசொக்கநாதப்பிள்ளை.

இதன்-விலை-ரூபா-௨.

உ
கடவுள்துணை.
பதசாகித்யங்கள்.

இ-ம்-சங்கராபரணம்-சாப்புதாளம்,
பல்லவி.

சந்திவிநாயகனே-பட்சாட்சர
மந்திரதேசிகனே

அனுபல்லவி.

முந்தியெவ்வல	கோரும்
வந்திக்கஅருள்	கூரும்
மூர்த்தியெயென்	தொல்லை
தீர்த்தருள்வாய்	கெல்லைச்-சத்தி

சாணங்கள்.

மாதாபிதாக்குரு
நீதானல்லவோஆகு
மீதானந்தங்கொண்டோம்
போதாவல்லபைபாகர்
வேதாவுந்தொழுங்கண
• நத்தா எனக்குகின்
பாதரவிந்தம்அல்லால்
ஆதாரம்வேறில்லை

(சந்தி)

இடித்தவாரிதியைமுன்
குடித்தவாமனமுனி
பிடித்தவான்கரகரீர்
வடித்தவாமலர்க்கொன்றை

முடித்தவாகொம்பில்ஒன்
றொடித்தவாஅசுரனா
மடித்தவாஅரன்மார்பில்
நடித்தவாஅருள்செய்வாய் (சந்தி)

திக்கஞ்சுமநமனால்தண்
டிக்கப்படாவண்ணம்
பக்கம்மின்றென்மனத்
துக்கந்தீர்த்தாட்கொள்வாய்
மிக்கசீர்அழகிய
சொக்கநாதனுக்கருள்
முக்கண்மும்மதத்தைந்து
கைக்கஜமுகங்கொண்டு (சந்தி)

இ-ம்-செஞ்சுருட்டி ஆதிதாளம்.
பல்லவி.

கந்தாசிவ குருநாத தேவா
வந்தாள் ஷண்முகா

அதுபல்லவி.

சந்தா சலவேலா
செந்தில்வாமும் கந்தா

சரணங்கள்.

கங்கைபாலகா-காகுத்தன் மருகா
செங்கைகுவித்தன்பா (சந்தா)

சிந்திக்கும்-ஓம்

சர-வண-பவ-குத

சிந்தாமணி

சங்கரன்-அருள்-ஐங்கரன்-மகிழ்
சோதரசந்தா
சுஜனபரிபாலன
நின்தாரகம்
(கந்தா)

பட்சமாகவே பார்த்தின்பம்-மிகவே
இட்சணமர்ட்சியா

விடில்

என்றனக்கிங்
கினி-ஒரு-புகல் உண்டோ
என்றாட்கொள்வாய்
தெட்சணதிசை-யைச்சமஞ்செயும்
ஓர்முனிக்குபதேசம்
உதவுசொருபாகடப்
பந்தாரணி
(கந்தா)

அந்தராதிபா அற்பதசொருபர்
வேந்துஷ்டகிர்கா

புகழ்ச்

சந்தஞ்சொலும்

அழகிய-சொக்க-நாதன்
சஞ்சலந்தீர்

சந்தர-முக-மந்தர-தன
மான்மகள்சப்ரம

மருவுருபாகர

செந்தூர்அருட்

(கந்தா)

ப்தசாகித்யங்கள்.

இ-ம்-காபி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

காந்திமதி-உணைநம்பினேன்-அம்மா

அதுபல்லவி.

அருந்துணை

இல்லை

அருள்செயவாய்

நெல்லைக்-காந்தி

சரணங்கள்.

அன்புள்ள

தாயே

அடிமைகொள்

வாயே

என்பிழையை

நீயே

இனிப்பொருப்

பாயே

(காந்திமதி)

இருவினை

நீக்கு

இரங்கிக்கை

தூக்கு

திருவருள்நல்

வாக்கு

செழித்திட

நோக்கு

(காந்திமதி)

அழகிய

சொக்க

நாதன்

துதிக்க

பழமறைபுகழ்

மிக்க

பதந்தரத்

தக்க

(காந்திமதி)

இ-ம்-சங்கராபரணம்-ஆதிதாளம்-சாப்பு.

பல்லவி.

தாயேஇந்தவேளாகாப்பாற்றம்மா

ப்தசாகித்யங்கள்.

அதுபல்லவி.

நீயேதஞ்சம்அம்மா-நித்யகல்யாணி

நெல்லைநாதர்பங்கில்வாழும் காந்திமதித்தாயே

சரணங்கள்.

மண்ணைப்பெண்ணைப்

பொன்னை

வருந்திக்காலம்

தன்னை

வம்பிற்போக்கிப்

பின்னை

நம்பினேன்

உன்னை

தண்ணருளால்

முன்னை

தப்பும்மன்னித்

தென்னைத்

(தாயே)

தொடுக்குஜென்மம்

பேர்த்துப்

படைத்திடாமல்

தூர்த்துப்

தொண்டரோடே

சேர்த்துக்

கொண்டருள்

பூத்துக்

கடைக்கண்ணலே

பார்த்துக்

கஷ்டமெல்லாந்

தீர்த்துக்

(தாயே)

அழகியசொக்க

துதி

நாதன்செய்யும்

கதி

ஆதரித்துக்

நிதி

அருள்கிருபா

பதி

விழையும்நெல்லைப்

மதித்

மேவும்காந்தி

(தாயே)

இ-ம் பூபாளம் சாப்புதாளம்

பல்லவி

காந்திமிதித்

தாயே

கண்கண்டதெய்வம்

நீயே

கருணைசெய்யஇதுதருணமே

அநுபல்லவி.

தாந்திமிதித்தோம்எனத்

தம்பரசபையில்ஆடும்

சங்கரர்நெல்லையப்பர்

பங்கினில்வீற்றிருக்கும்

காந்திமிதி

சரணங்கள்.

கருப்பைக்குண்முட்டைக்கும்

கல்லுக்குட்டேரைக்கும்

காதலுற்றமுதாட்டும்-அன்னையே-எனக்

கிருப்பதாகியகஷ்டம்

எல்லாம்நீஅறியாயோ

என்னேமட்டும்நீபெற

காந்திமிதி

பேதைமைப்புத்தியினால்

பிள்ளைகள்செய்கின்ற

பிழைபொறுத்தாதரிப்ப-தார்அம்மா-லோக

மா தாவாயிருந்துநீ

வர்மஞ்சாதிப்பதேதோ

மலையிற்பிறந்ததால்உன்

மனதுங்கல்லாப்பேச்சோ

காந்திமிதி

பொய்க்கும்ஜனனம்எனத்

திதுவரைபெற்றலாபம்

போதும்-போதும்-போதும்-அம்மணி-அன்பு

வைக்கும்அழகிய

சொக்கநாதனுக்கருள்

வாக்குக்கொடுத்துவினை

தீர்க்குந்திருநெல்வேலிக்

காந்திமிதி

இ-ம்-யமுன-கல்யாணி-ஆதிதாளம்,

பல்லவி.

நம்பினேன்

மெய்யா

ரட்சித்தருள்

ஐயா

அநுபல்லவி.

அம்புயமலர்ப்

பாதா

ணிலமணி

நாதா

(நம்பினேன் மெய்யா)

சரணங்கள்.

காரங்கநெடு

மாலே

காயம்இப்புவி

மேலே

நீரிற்சுழி

போலே

நிலையில்லாதாத

லாலே

(நம்பினேன்மெய்யா)

பிராணபயம்தீர்த்தி

ரண்டு

பேர்களைவேந்தாக்கிப்

பெண்டு

தரோபதததுயரங்

கண்டு

துகில்கொடுத்தாண்டதுங்

கொண்டு

::: (நம்பினேன்மெய்யா)

ஞாலஅழகிய

சொக்க

நாதன் தழிழ்க்கருள்

மிக்க

நீலமணிநாதா

மெய்க்க

நித்யானந்தத்தினில்

மெய்க்க

(நம்பினேன்மெய்யா)

இ-ம்-தோடி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

சரசமருவிக் கூடத்

தையலேமையலாகினேன்

அநுபல்லவி.

ப்ரசபாணியின் றருளிய

பன்னிருகைவேலனைச்

(சரச)

சரணங்கள்.

மாங்குயில்வசை கூறுதே

என்றன்

மாமுலையிரண்டும் மீறுதே

பூங்கணைமதப்பாவியெய்கிறான்

புட்பசயனம்-மேவியே

(சரச)

கோலவளையல்

கொங்கையைக்கண்ணீர்

நூலிடைதள்ளாடுதே-அரை

ரொடியிலே அழைத்தோடியா

(சரச)

பழகியஎனக்கிவளவுதவி

பண்ணுவாய்கோடிபுண்யமே

அழகியசொக்கநாதனுக்கருள்

ஆறுமா முகவேலனைச்

(சரச)

இ-ம்-பியாக்கு-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

இந்தவிதம்பேசவும்மனம்வந்ததோசாமி

நான்

நொந்தேனே

காமி

அநுபல்லவி.

செந்திலம்பதிவாழ்குமார

சந்தரவேலாள்

அந்தரங்கம் அறிந்திருந்தும்

ஆதரி

யாமல் முன்

அன்பும்

எண்ணாமல்

இந்த

சரணங்கள்.

நேசத்தோடேடென்னைக்கூடின தென்ன

பாசாங்கோசாமி

ஆரோ

மோசக்காரிபேதகம்இதோ

பாசமும்

போக

தா

பந்தம்உண்

டாக

(இந்த)

சங்கடம்படும்படிக்கென்மீதில்

பங்கம்சொன்னீரோமுன்போல்

இங்கிதமாயெனைச்சேராமல்

என்காண்கி

கூத்து

ஏ

தென்றனைப்

பார்த்து

(இந்த)

அழகியசொக்கராதன்செந்தமிழ்க்

கருள்வடிவேலாமெத்தப்

பழகியதோர்வாஞ்சையையெண்ணிப்

பஞ்சணை மீது நீர்.

கொஞ்சாதிப் போது (இந்த)

இ-ம்-செஞ்சுருட்டி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி..

இத்தனைகோபம்என்ஐயா

என்னசூற்றம்நான்செய்தேன்

அநுபல்லவி..

சித்தம்நோவடந்ததுண்டோ

செந்தில்வாமும் கந்தனை (இத்தனை)

சரணங்கள்.

கஷ்டஞ்செய்தேனேஊர்க்குருவிமேல்

ராமபாணந்தொடுத்தாற்போல்

கஷ்டப்படுத்தலாகுமோ

இஷ்டம்இல்லையோஎன்றன்மேல் இத்தனை

ஊரூர்கவலைதான்பலித்தோஎனக்

சூற்றதுணைவேறுண்டோ

ஆராகிலும்நம்மிருவருக்கும்

ஆகவொட்டாமற்செய்தாரோ இத்தனை

பாதம்பணியும் அழகியசொக்க

நாதன்பாடல்மறந்தேனோ

காதலுடனேகலந்துசோக்

கருணைபார்செந்தில்க்கந்தனை

(இத்)

இ-ம்-பியாக்-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

இந்தமோடிசெய்யலாமா சகிக்க

உன்னுல்க்குமோ

அநுபல்லவி.

அந்தரங்கமும்மறந்துபோச்சுகோ

செந்தில்மாநகர்க்கந்தனை

(இந்த)

சரணங்கள்.

கலவிசெய்திடாமற்கும்மா

கடுப்பாயிருப்பதேதயா

வலியவந்துநான்வலவுசொல்லியம்

மனம்இரங்காதின்னமும்

(இந்த)

பிடிமுரண்டடாதென்சாமி

பிரிந்தாற்புகலவேறுண்டோ

விடியுமிட்டிலும்மடியில்வைத்தென்னை

விரகத்தீரக்கொஞ்சாமல்

(இந்த)

மழமைவிடாமற்கூடும்

படிக்குங்கிருபைபார்அய்யா

அழகியசொக்கராதன்செந்தமிழ்க்

கருளுஞ்செந்திற்கந்தனை

(இந்த)

இ-ம்-தோடி-ஏகதாளம்.

பல்லவி.

தாமதஞ்செய்யாமல்-என்
சாமிபைப்போய்க்கூட்டிவாடி

அநுபல்லவி.

நேமிகுழ்செந்தில்வேள்
நீங்கியஇந்நேரம்
கோமளவில்மாரன் அம்பால்
கொல்லாமற்கொல்கிறான்

(தாமச)

தாய்க்கிணையிலல்லவோ
தாங்கினேன்உன்நாடியை
தூக்கம்வரமாட்டுதில்லை
சும்மாஏன்றிற்கிறாய்

(தாமச)

மானேஇச்சந்திரிகை
வம்பாகப்போகுதே
போரில்லாதேகோடிகோடி
புண்ணியம்உண்டடி

(தாமச)

காவலுடன்சேரக்
கந்தவேல்வந்தக்கால்
கீதஅழகியசொக்க
நாதன்பதம்பாடுவேன்

(தாமச)

இ-ம்-யமுனாகல்யாணி-ஏகதாளம்

பல்லவி.

இன்னம்வாக்காணமே-நான்
என்னசெய்குவேன்

(சாமிஎண்டி)

அநுபல்லவி.

பன்னிருகைமுருகேசன்

பிரா

ணேசன்

தனை

(இன்)

சரணங்கள்.

ஏதென்மேல்வாதோ

யார்செய்தருதோ

நாதன்எங்கிருப்பான்

நாழிகைபதிணைந்தாச்சே

(இன்)

அடைச்சணம்கூடப்

பிரியேனென்றென்மேல்

அந்தரங்கமதாம்

ஆணையிட்டதுவும்போச்சே

(இன்)

அழகியசொக்க

நாதன்சொல்மோகன்

அன்பாய்என்குகவேன்

ஆசையோடணைந்துசேர்

(இன்)

••• இ-ம்-தன்யாசி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

வருவானோவாறனோமானேதேனே

அநுபல்லவி.

சரசமாய்க்கூட

கூடண்முகநாதன்

(வரு)

சரணங்கள்.

கணைமதன்	ஏவ
கருங்குயில்	கூவ
கனல்மதி	தூவ
கஷ்டம்உற்றிடும்என்னை	மேவ(வரு)
இங்கிதம்	தேடி
சங்கீதம்	பாடி
இன்பமாய்க்	கூடி
இஷ்டமாயிருந்ததை	நாடி(வரு)

அழகியசொக்க
நாதன்சொல்
அருள்கிருபா
அஷ்டதிக்குந்தொழுங்கந்த
சாமி(வரு)

இத்தப்பதத்தின் ஒவ்வோரு சரணத்திலும்

கடைசி அடியையமாத்திரம்மூன்றுதரம்

மடக்கிப்பாடவேண்டும் அப்படிப் பாடுவதில்

அடி பெண்ணே

அடி கண்ணே

அடி சகி

என்றமூன்றுவாக்கியங்களையுந்தடவைக்கொன்றாக

முறையேபிரயோகித்துக்கொள்ளவேண்டும்.

இராகம்-காம்போதி சாப்புதாளம்

பல்லவி.

தனித்திருக்கப்போமோமசகியே-நித்தம்,

அதுபல்லவி.

எனைத்தருவியந்தகும்

மேசனையும்கிட்டு

(தனித்)

சரணங்கள்.

எப்போதும்கொக்கோக	நூலேவகுத்து
இன்பமுறைதவறாமல்இனையின்	போலே
சப்ரமஞ்சப்புட்பஅணை	மேலேசேர்ந்த
சையோகசுகத்தைஅடைட்சணமறந்	தென்னுலே

தனித்திருக்கப்

குழையசையும்பன்னிரண்டு
குறுஞ்சிரிப்பும்தினம்பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்போம்
பிழைபடவே அணுகாதோர்
பிரிந்திடுமுன்னடந்தெல்லாம்நினைந்திகுல் இங்கேதும்

தனித்திருக்கப்

நற்களப்பப்புகிமலர்
நளின அழகியசொக்கநாதன்பதம்
சற்குணமாய்க்கூடிவினை
தழைக்க உருமலைக்குமரன்றனை அழைத்துவாடி

தனித்திருக்கப்

இராகம்-செஞ்சுருட்டி-ஏகதாளம்.

பல்லவி.

என்மேல்க்கோபமோ
கென்மேல்க்கோபமோ
என்னினமும்வரக்கானோம்
சாமி, பின்னை, சொல்வேன்

துரைசாமிக்

அநுபல்லவி.

சென் மசாபல்லியந்தந்திம

திருச் — செந்தூர்ச்சணமுகராதா

என் — துரையைச சேராமலே

மெத்த — என்சிந்தைநொந்தசந்தேண்டி

என்மேல்

சரணங்கள்.

சோதனைக்கியாரோபோதனை

பைய — சொல்லிவேடிக்கைபார்க்கும்

ச்பலள — விதமாய்த்தோணுதல

ன்றும் — ஓர்குதும்செய்தறியாத

என்மேல்

சகியேஇன்றைக்கிராத்திரி

என்ற — சாமிவராவிட்டால்கான

ன்பூங் — கணைக்குத் தாங்குவேணே

மெள்ள — நீதாந்திருத்திடவேணும்

என்மேல்

அழகியசொக்கராதன்சொர்ல்

ரித்த — அருமைச்செந்தமிழ்பாடிப்

ம்பதம் — துதிக்கும் அன்பர்தம்மை

மிக — ஆன்செத்திலம்பதிவேலர்க்கென்மேல்

இஃது

தில்லாநு

இ-ம்-தோடி-ஏகதாளம்.

பல்லவி.

யார்போய்ச்சொல்லுவார்

சாமிக்

கியார்போய்ச்சொல்லுவார் (எனக்குவேண்டி)

அநுபல்லவி.

சூரசங்கார

வீரசிங்கார வேளே-க-கண்

(டியார்)

சரணங்கள்.

மதன்அம்பு

பாய்ந்து

விதனங்கள்

தோய்ந்து

அடி — மாளையென்னேரமும்

தேய்ந்து

மண்மேல்ச்

சாய்ந்து

நான் நொந்ததியா

பாய்தென்ற

லாலே

பேய்கொண்டார்

போலே

மெத்த — பதறிநொந்தேன்பல

காலே

இனி

மேலே

உளையன்றியார்

அழகிய

சொக்க

நாதன்

களிக்க

இன்பம் — அருள்வேலன்என்னைச்

சுதிக்க

இந்நேரம்யார்

இ-ம்-நாதநாமக்கிரியை-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

நிச்சயமாய்வந்துசேர்வார்

தியங்காதே

அநுபல்லவி.

மெச்சிமும்உன்றன்செந்தில்

வேலார்

(நிச்சயமாய்)

சரணங்கள்.

கொஞ்சமேனும்சந்தேகம்

கொள்ளவேவேண்டாம்

நேற்றுக் — குறத்தியிடத்தில்நான்குநியுங்கேட்டேன்

நிச்சயமாய்

கட்டைச்சி தும்முுகிரூள்

கவளியடிக்குது

உன் — காரியம்ஜெயம்சற்றேபொறுத்துக்கோ

நிச்சயமாய்

அழகியசொக்கநாதன்

பதமெலாம்படித்துக்கோ

செந்தில் — ஆறுமுகவேலர் இன்றுநானேக்குள்.

நிச்சயமாய்

இ-ம்-நாதநாமக்கிரியை-ஏகதாளம்,

பல்லவி.

வாச்சொல்லடி ஒருவரும் இங்கில்லை

மானேரீ

சுமமா

அநுபல்லவி.

துணாச்சிங்கமானதிருச்செந்தில் வேலவர்

சுத்தஅன்னியர்

போலத்தொரு

வாசலிலே

வந்து

நிற்பனேன்

உள்ளே

(வர)

சரணங்கள்.

அனாரிமிஷம்புகமஅகவேதோணுது

கோபமாயப்போனார்

தானாக

வந்ததே

அதிசயம்

அல்லவோ

சீக்கிரம்

(வர)

எதிர்கொண்டழையாமல் இருப்பேனே இன்னமும்

ஊண்இறங்காமல்

உறங்காமல்

தறைக்கிட

கிடைக்கின்றேன்

என்செய்வேன்

நீபோய்

(வர)

அடுத்தனைக்குயி பிச்சை கொடுத்திடவந்தாரோ

தொடுத்தழகிய

சொக்கநாதன்

செந்தமிழ்க்

கருள்கந்த

சாமியை

(இங்கேவரச்)

இ-ம்-பைரவி-சாப்புதாளம்,

பல்லவி.

ஐயம்யாநேற்றுராத்திரி எங்கேபோனீர் சும்மாசொல்லு

இனி — நீர் என்னசாதித்தாலும் நான்நம்பிபேடன்(ம்)

அநுபல்லவி.

வேற்றுமுகம்பாரேன்

என்றஉண்மையெல்லாம்

நன்றாய் — வெருத்தப்போச்சுதேசெந்தில்வேலா

நேற்று

சரணங்கள்.

கண்ணீர் ஆறுகப்பெருகச்செய்திரே
கூடிக் — கலந்தாறுதலையும்சேர்க்காமல்

நேற்று

பொருந்தும்உயிர்த்துணை பிரிந்தபுட்போலே
தனியே — புலம்பஇங்கென்னைவைத்துப்போட்டு

நேற்று

அழகியசொக்கநாதன்பதங்களைப்பாடி
நேற்று — ஆர்மயக்கினுள் முருகையா

இ-ம்-தோடி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

நீர்என்னோடும்பொய்சொல்லலாருமோ

அநுபல்லவி.

ஒருபோதும்மலக்கவே

மாட்டேனென்றென்மேல்

முன் — உண்மைசொன்னதும்போச்சே

சண்முகவேலய்யார்

சரணங்கள்.

அறுமுகாஉமையன்றி

மறு முகம்பாராத

நான் — ஆசைநாயகியல்லோ

வேஷமோபாசாங்கோ

வருவீர்வருவீர்என்று

தெருவாசனிலேநின்று

மெத் — மயங்கினேன்காணாமல்

த தயங்கினேன்ராவெல்லாம்

அழகியசொக்கநாதன்
தமிழ்க்கருள்சீலர்

நித்த — அந்தரங்கமாய்ச் சேரும்
ம் சுந்தரவேலய்யார்

நீர்

இ-ம் பைரவி சாப்புதாளம்

பல்லவி.

அஉ — சகியேயிப்போது துரைசமயமென்ன

அநுபல்லவி.

சிகியேறுங்குகவேள்

மனக்குறிப்பெல்லாம்

நன்றாக — தெரிந்தவள்நீயாச்சே

(சகி)

சரணங்கள்.

கோபமுள்ளசயமோ

நன் சந்தோஷசமயமோ

போன — குணமா பேசுவாரோ

(சகி)

ல் : தையலவள்ளிதெய்வானை

கட்டிமு கூடஇருக்கின்றாரோ

த்தத் — தனித்திருக்கின்றாரோ

(சகி)

பன்னிருகைவேள்மெச்ச

கலந்தி தழகியசொக்கநாதன்

ன்பம் — பதங்களைப்பாடவேண்டும்

(சகி)

இ-ம்-காபி-ஏகதாளம்.

பல்லவி

அங்கேவரக்கூடாதையா எனக்
கங்கேவரக்கூடாதையா

அனுபல்லவி.

இங்கொருவரும்இல்லை
செங்கைவேல்முருகா (அங்)

சரணங்கள்.

திரண்டொருமாதமாய்
தெருவாசல்பார்த்தறியேன்
முரண்டுசெய்தால்
முடியாதொருபோதும் (அங்)

காற்றுள்ளபோதிலே
தூற்றிக்கொள்ளவேண்டாமோ

ஆற்றுக்குப்போனான்
அண்ணைவந்திவொன்

(அங்)

அருமைப்பதம்பாடும்

அழகியசொக்கநாதன்
பெருமைபெற்றிடஅருள்

உருமலைவேலா

(அங்)

இ-ம்-பியாகு-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

அவனிடத்தில் உனக்கென்னடிபேச்சு
அடி உனக்கென்னடி
சொல்லேன் உனக்கென்னடிபேச்சு
ஜாடைசொன்னுல்தெரியாதோடித்தம்

அனுபல்லவி.

இவளவுக்கிடம்வைத்தால்-உருமலைவேலன்
இஷ்டஞ்செய்பாமல்-விடானேரு
ஏதுனக்கவன்மேல் நாட்டம்உண்டோடி
எத்தனையோசொல்லியும்கேளாமற்சும்மா (அவ)

சரணங்கள்.

சரசங்கள்செப்ததைக்கண்ணுல்கண்டேனே
சம்பிரதாயம்-பேசாதே
தாவியார்கட்வொர்-வெளிக்கிது
தாய்க்கொளித்தருலுண்டோ-நடத்தைநீசொல்லு (அ)

இதழினில்வடுப்பட்ட-தேதடிசொல்லு
இந்திரஜாலம்-பண்ணுதே
இந்தக்களைஉந்தன் முகத்தில்முன்உண்டோ
ஏத்துவாளித்தனமெல்லாம்எங்கேநீகற்றாய்அம்மா (அ)

நளிவமேபெருகிய-அழயசொக்க
நாதன்கவிருசு-கண்டாயோ
நாண்மும்பேச்சு-வேலப்பனுல்தன்
நடத்தைஉண்டால்ஊர்சிரியாதோடி

தவன்

இ-ம்-பூராளம்-சாப்புதாளம்.

பல்லவி.

அய்யோ இனியென்னால்

ஆகவும்மாட்டாது

அருணைதம்காலம்ஆச்சுதே

அநுபல்லவி.

சையோகம்இராமுப்பதம்

செய்ததுபோதாதோ

சாமி

சண்முகநான்மெத்தச்

கடைந்துபொய்யிருக்கிறேன்

அய்யோ

சரணங்கள்.

கரும்புருசியென்று வேறேறேடேதின்னலாமோ
கசக்கிமோந்தால்புஷ்பம்மணக்குமோ-கல்லோ
இரும்புஎன்னஉடம்பினிஎடுக்கஒராண்டுசெல்லும்
இந்தமட்டினில்விடும்இருசந்தும்நோவுது

அப்

அளவுக்குமிஞ்சினால் அமிர்தமும்விஷமென்றே
ஆரும்சொல்வாரோகேட்டதில்லை-சித்ரம்
இளகாதேன்சுவர்இருந்தால் அல்லவோசித்ரம்
எழுதலாம்இராத்திரிமுழுதும்நித்தியிலே

அய்

பழகியவடிவேலாஉம்மையல்நாமல்மெத்தப்
பட்சம்உள்ளராளனக்குண்டுமோ-இப்போ
தழகியசொக்கநாதன் பதங்களைப்பாடுகிறேன்
அதைக்கேளும்துரானைக்காட்டும்புட்டேன்

அ

இ-ம்-கமாஸ்-அடதாளசாப்பு,

பல்லவி.

கையில்பணம்கொண்டுவந்தால்
அந்தப்பேச்சுபேசலாம்

அநுபல்லவி,

பொய்யெல்லாம்தூரக்கட்டி-

வையும்அறியேனே

பொல்லாதஎன்தாயார்செய்தி

எல்லாந்தெரியாததோ

சரணங்கள்.

வேசையிமீதில்ஆசை

காசுக்கள்ளர்க்கேது

மிச்சமாக அப்பாவென்றால்

உச்சிகுளிராதய்யா

சங்கீதசாகித்ய

வித்துவான்களையென்றால்

சிறுத்தடைசொல்லமாட்டோம்

மற்றவரையார்ஆனாலும்

அழகிசொக்கநாதன்

காந்திமதிமேல்சொன்ன

ஆசைப்பதம்பாடினேனே

நேசித்துதென்னநீர் தந்தீர்

இ-ம்-பியாக்கு-சாப்புதாளம்.

பல்லவி.

அம்மாநமக்கிவன் சங்காத்தம்போதும்
ஆகாதாகாதினிமேல்

அநுபல்லவி.

சும்மாவந்துதொந்தரிக்கிறானே
துட்டுக்காசுதானே ஓர்பெரிதோ

அம்மா

சரணங்கள்.

கொண்டவன்போல் தீத்தம் அண்டையில் படுக்கின்றான்
குணமாகடந்தால்குற்றங்கள் எடுக்கிறான்
பண்டையிஷ்டர்கள் வாக்கண்டால் போர் தொடுக்கிறான்
பயந்து நாம் நடக்கும் படிக்கென்ன கொடுக்கிறான்

அம்மாநமக்கிவன்

செப்புமுலைபிரண்டும் குப்புறச்
தேகம் இளைத்ததோ திகழ்கன்னம்
ஒப்புக்கிவன் வருமுன் ஊரெல்லாம்
உலகத்திலுந் நமக்கிவன் ஒருவன் தான்சுரிந்ததோ
சுரிந்ததோ
திரிந்ததோ
தெரிந்ததோ

அம்மாநமக்கிவன்

பழகிய கனவான்கள் தமைவர
பாக்யம் பெருகி வாசல் படிக்கும் கல்
அழகிய சொக்கநாதன் பா தம்பாடித்
அருகாந்தி மதிசுருபையாலே நாம்வழைக்கலாம்
இழைக்கலாம்
தழைக்கலாம்
பிழைபிக்கலாம்

அம்மாநமக்கிவன்

இ-ம்-தன்யாசி ஏகதாளம்-சாப்பு,

பல்லவி.

முங்கி முழுகிற பெண்ணே-எனக்கொரு
முத்தம் தாரோயோ

அநுபல்லவி.

தங்கியே குகவேள்வா னுங்குறுத்துறைத்
தாம்பிரவன்னிநதிக்குள்ளே நின்று

முங்கி

சரணங்கள்.

ஓண்டியாய்வந்திங்கே நிற்கிறாயே உன்
ஊரொன்ன பேரொன்னஎண்டிசையிலும் உன்போல்கண்டதேயில்லை
என் ஆசைக்கடதனில் மூங்கும் பழக்கே

முங்கி

சல்லாவுடைமேல் தெரியுதே கொங்கை
தங்கலசம்போல்

எல்லாம் உனக்கே தத்தம்பண்ணிப்போட்டேன்

இனிநான் ஒருஸ்திரீ முகம்பார்க்கமாட்டேன் முங்கி
வங்கிகளோ சிவமாலையெவளான் ல்லாம்
வயிரத்தில்பூட்டுகிறேன்கெங்கைக்களையிலின் றுநான் சொல்கிறேன்
கிறிளவனாகடவாமலே நடப்பேன்

மு

கம்மல்கழருதே உதமும் வெளுத்ததே
கண்கள் சிவத்ததே

சும்மா முங்காதே தீர்க்கொள்ளப்போகுது

தோகையெகையேறுவெருநோம் ஆகுது

மு

சகிகள் எங்கே உன்
ஊரென்ன பேரென்ன

பெண்—தயவுசெய்து நாயாயே
ணை என் தனிமையாய் வந்ததிங்கு
மேல் நிற்கும்படிக்கென்ன
தவஞ்செய்தேன் ஏன்றித்தான்

(௩)

பகிலிலும் விளங்கும் உன்
முகச்சந்திரவின்பத்தைப்
பெண்—பார்த்தால் பசிபோமே
ணை யார் பவளம்போல் சிவந்த
க்கும் அதறத்தேன் ஊறலைப்
பாருவாய் துடிக்குதென்றாஷ்

(சு)

கடைசல்செப்போபந்தோ
செவ்விளநீரோ

பெண்—கலசமோவன் தொங்கை
ணை தங் களபமார்போடணைத்
சுக் தாசைதீர்த்திடவுண்ணைக்
கலவாமல் போகேன்னன்றான்
படபடப்பாய் உச்சி

(ரு)

தொடுத்தான் என்கால்வரை
பெண்—பார்த்தான் தலைகவிழ்த்தேன்
ணைசும் பளிச்சென்றாவிச்சேர்த்துக்
மா கட்டிமுத்தம் இட்டான்
பரவசம் ஆகிவிட்டேன்

(சு)

கலையையுரிந்திள
முலையை நெருடிய

பெண்—கனிவாய் தழபருகி
ணைகொ கலந்தச் ச்மரத்தை
ள்ள என்ன சொல்வேன் அவன்
கைகண்டசாமி அட

(எ)

இலகும் நம் அழகிய
சொக்கநாதன் தமிழ்
பெண்—இன்பப்பதம்படித்தேன்
ணைசெஞ்செய்யவேய் குழல்வைத்
சொல் தூதித்தான்கிருஷ்ணனென்
நிணங்காட்டி மறைத்தானே ட

(அ)

இராகம்—செஞ்சுருட்டி—ஏகதாளம்.

பல்லவி.

நான் சொல்லச் சொல்லக்
கேளாமல் போனாய் லலவா

புத்திவந்ததே
நனம்பு பேணித்தானே யிவள்
சொல்லா நென்றெண்ணிக்கூடப்
பார்த்தாயில்லையே

ஏன்சும்மாகரைக்கிறாய்
எண்ணி எண்ணி இனிமேல்
— ஏறிடிற்பாராருகவேள்
ஏனென்றோ

கொஞ்சங்கு ளனுமிச்சம்பழம்போல்
டஇப்போது பெண்களைக்கல்யாணஞ்செய்
துன்னை திருக்கின்றான் என்றே

நான்

மருவும் அந்தப்பெண்கள் பெயர்
வள்ளியம்மை தெய்வானை

அண்டை — மாறாமல் வீற்றிருக்கிறார்
யிலே எப்போ (ஆணை மறந்துபோய்)

முதும் மைபல்கொண்டுள் சுவாமி

கைவசம் ஆய்விட்டதை
வகைவிபரமாய்

மோடியாய்வள்ளிச் சற்றே
ஊடல் செய்யத் துவக்கினால்

காவில் வீழ் — மூன்றுதாங்கும் பிடுகிறான்

து கலவுசொ மதிமோசமாய்
ல்வி முன்னும் பின்னுட்பாராமல்

என்னமோ நீ கொண்ட
மோகவெறியால்

முக்கியமாய் அழகிய
சொக்கநாதன்பாடலில்

முருகையன் — மோகமுள்ளோன் ஆனபடியால்
அளவற்ற அதைமுடங்காமல்

முப்போதும் பாடினால்
தப்பாமல் வலியுடன்
முன் வருவானே

நான்

நான்

நான்

இ-ம்-நாதநாமக்கிரியை-ஆதிதாளம்,

பல்லவி.

பட்சம் இருக்கவேணும்
போய்வா ரோன் என்மேல்

அநுபல்லவி.

இட்சணமேயென்னை க்கூட்டிவரும்படி.

எனக்காள் வந்திருக்குதேன் செய்வேன் சுவாமி-பட்சம்

சரணங்கள்.

புருஷதேகமெங்கோவி

வருஷமும் ஒன்றாக

புகல்சும்மா சொல்வன் தர்மமெஇனிப்

பட்சம்

கூடிக்கலந்த இன்பம்

நாடியுருகும் என்னைக்

கொஞ்சமும் மறந்திடக்கூடாது

பட்சம்

அழகிய சொக்கநாதன்

துதிக்கும் ஷண்முகத்தெய்வம்

அன்பாய் எந்நாள் கூட்டிவைக்குமோசாமி

பட்சம்

இ-ம்-பியாக்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

அதற்குள்ளே ஆதர்மென்ன
திரலாட்டுமேன்

அநுபல்லவி.

கதிக்கும் நற்குணமுத்து
சாமிராஜேந்தர

கன்னியை என்ன செய்வீர்

சற்றே பொறும்

அதற்குள்ளே

சரணங்கள்.

ஆசைக்கு சரசும்தான் செய்வதானாலும்
அரும்பினில் வாசம் என் டோரசும் உண்டே
சிமிழ்ப்போலே தானே மார்தடித்திருக்கிறது
செப்புப்போல் ஆனால் அல்லோகைப்பற்றலா
அழகிய சொக்கநாதன்பதங்களைக்கேளும்
அணிமுத்துசாமிமன்னா தென்னமோகம்

அதற்

அதற்

அதற்

இ-ம்-கல்யாணி-ஏகதாளம்

பல்லவி.

எப்போதுகாணுவேனோமானேநான்

அநுபல்லவி.

மூப்போதும் மெய்யன்பர்
செப்பிடும் செந்தூர்
முத்தையனைத்தேடி
மெத்தநொந்தேன்சேர

எப்போ

சரணங்கள்.

கோலாகலத்துடனே

மாலாய் ஓர்நாளக்

கொஞ்சியாஞ்சித என்சாமியைஇனி

எப்போ

முன்னம்போலன்னயமாய்

இன்னம் ஒருக்கால்

முத்தங்கொடுத்துசுகித்துவினையாட

எப்போது

அழகிய சொக்கநாதன்

தொழஅருள் செய்யும்

அற்புதபொற்பதகப்ரமண்யவேலை

எப்போது

இ-ம்-அமீர்கல்யாணி-ஏகதாளம்.

பல்லவி.

யா, நுளக்கேன், பயமா, போடி, போ

அநுபல்லவி.

பாருக்குள் உயர்செந்தில்
பதிவடிவேலனைக்
கோரிக்கைப்படியே
சேர், வேன், நான்

யாரு

சரணங்கள்.

வாயைப்படைத்தவர்

வல்லதைச்சொல்லுவாரா

நீயெந்தவிதமாய்ச்

சொல்-கி-றாய்

யாரு

அன்னமேஇதனாலே

ஆர்இனிஇளப்பாய்ச்

சொன்னாலும் சொல்லட்டும்.

• • • ஏன், இஷ்டம்

யாரு

மிக்க அழகிய

சொக்கநாதனுக்கருள்

சற்றருபரனைக்

கூட்டி, வா

யாரு

இ-ம்-காபி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

உள்ளத்தைச்சொல்-நீ
கள்ளமில்லாமலே

அனுபல்லவி.

வள்ளிதெய்வானைகந்தன்
வருவானே வாரானே

சரணங்கள்.

மெய்தடுமாறிப்போச்சே
விசேஷம்ஏதேனுமுண்டோ
செய்தியைச்சொல்லும்போதே
சிரிக்கிறாயேசும்மா

நடந்ததைமறக்காதே

நாண்வேணுமோவேண்டாமோ

உடந்தைகளயார்யார்அங்கே

உனக்கென்னதாட்சண்யம்

அழகியசொக்கநாதன்

அருந்தமிழ்க்கருள்கந்தன்

பழகிடும்பெண்ணைக்கண்டால்

பார்த்தாயோஉன்னோணை

இ-ம்-செஞ்சுருட்டி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

உனக்கேண்டி-பைத்தியமா-ஏ

துனக்கேண்டி-பைத்தியமா

அனுபல்லவி.

தனிக்கவுன்சாமத்தில்
வெளியேபோய்நிற்கிறாய்
இனிக்ஞானவரமாட்டான்
கதவை அடை

சரணங்கள்.

கவலேநீஅடைகிறாய்
அவன்இந்தவேளையில்
எவருடன் கொஞ்சிக்கொண்
டிருக்கிறானே

பூதச்சிங்காரிக்கும்
போதுசிரித்தேனென்று
ஏசினையேஇப்போ
தென்னுச்ச

அழகியசொக்கநாதன்

பதம்பாடுமபேரைஅல்லோ

பழகிச்சண்முகன்இஷ்டம்

பண்ணுகின்றான்

இ-ம்-காபி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி,

சொன்னபேச்செங்கே-நீர்

அனுபல்லவி.

வன்னமயில்வாகனரே
முன்னம்முன்னம்என்னிடத்தில்

சொன்

சுரணங்கள்.

நன்றிமறக்கலாமோசாமி

நான் பிசகாடந்ததுண்டோ

என்றும் உன்னையன் நிவேறே

யார் முகமுமபாரேனென்று

சொன்

கம்பிக்கைவைங்குகொலுசு

காப்பென்றாசைக்காட்டிச்சேர்ந்தீர்

கம்பிமோசம்போனென்மெத்த

நாணயம்போல் ஆணையிட்டீச்

சொன்

அழகிய சொக்கநாதன்

அருமைதமிழ்க்கருள்முருகா

பழகியென்னைக்கொஞ்சிக்கொஞ்சிப்

பஞ்சணையில் காஞ்சிக்கொஞ்சிக்

சொன்

பவனி காதல்

கண்ணிகள்-லிசு.

இ-ம்-தோடி-ஆதிதாளம்.

அன்னமே-இனிநான்-என்னசெய்வேன்

ஆசைக்கு-மருந்துசொல்லு-அடி-அடி

அன்

பன்னகா-பரண-நெல்லேநாதா

பவனையைப்-பார்க்கப்போனென் பாங்கினென்

அன்

தாருகா-வனத்துப்பெண்கள்போலச்

சங்கமுட-அனா உடையும்-இழந்தேண்டி

அன்

சேரும்என்னைக்கண்-பாரும்-என்றன்

சிந்தையைத்-தாரும்-என்றேந்தயங்கினென்

அன்

மாதிகம்கொண்டார் ஆதலாலே

மனம்இரங்க வல்ப்போனார் ஐயையோ

அன்

சோதிடம்கேட்டேன் குறிகள்பார்த்தேன்

தூதுகள் பத்தும் விட்டேன் வரக்கானேன்

அன்

சொற்பலசுகத்தைவிரும்பினாலும்

தூக்கமோகொஞ்சம்கூடகிடையாதே

அன்

சற்பமும்மலையும்தொடர் அல்குல்

சற்பமுங்கொங்கைமலையும்தொடுகில்லார்

அன்

பகைத்தவர்பேள்வியபுலியைவதைத்தார்

படைமதன்தென்றல் புலியைவதைசெய்தார்

அன்

திகைத்திடஎன்னைவாட்டும்கிமைச்

சிரகின்மேல் தூக்கிவைத்துக்கொண்டாரே

அன்

அனங்கனும்இப்போதென்னைவருத்தி

அவரிஷ்டம்பெற்றுக்கொள்ளத்துணிந்தானே

அன்

ஸ்தனங்கள்இரண்டும்விம்மும்போது

தரிகொள்ள மாட்டுதில்லைஓகோஎன்

அன்

என்னடிபாலும்தேனும்கூட

என்வாய்க்குவேப்பங்காய்போல்கசக்குதே

அன்

கன்னிநான்கொண்டவிகாரசோகம்

கவணிபார் பவணிபார்க்குள்போனென்

அன்

பழகியசுகிமார்களபம்என்றே

பருந்தணல்வாருவைத்தேவீசுனார்

அன்

அழகியசொக்கநாதன்போற்றும்

அருள்நெல்லேநாதபாப்போய் அழைத்துவா

அன்

இ-ம் -சங்கராபரணம்-ஏகதாளம்

பல்லவி.

இன்னமும்மோடிசெய்தால்

என்னமானாச்சகிப்பேன்

அநுபல்லவி.

மன்னகபூஷணைன்மேல்

இன்ன

சரணங்கள்.

ராமபரணம்

போலப்பாயுதே

காமபரணங்கள்

இன்னமும்

மாமயில்கொண்டேன்

சேரவே

கைகவந்த

வைபவம்எண்ணி

கைகிறேன்சாமி

இன்னமும்

நானென்ன

செய்குவேன்சாமி

கேதய

அழகியசொக்க

நாதன்போற்றிடம்

நெல்வேலிநாதனாமெத்த

சொற்பனசுரத சுகானந்தலகிரி,

இதனைப்பாடவேண்டிய மெட்டுகள் அ

முடிவில் விவரிக்கப்பட்டிருக் கின்றன

சுந்தரஞ்சேர்

கண்மயிலே

அந்தாங்கப்

பெண்மயிலே

தோழியேநான்

உண்மையிலே

சொல்லும்நல்ல.செய்தியைக்கேள்

சு

செண்பகப்பூஞ்

சோலையிலே

பெண்களுடன்

மாலையிலே

சென்றுலவும்

காலையிலே

நின்றேனடிநான்தனியே

உ

இங்கிதவை

போகத்தில்

அங்கொருவன்

வேகத்தில்

என்முன்வந்து

மோகத்தில்

சொன்னதெல்லா ம்கேளடியோ

கூ

மலர்சொருகும்

கொண்டையிலே

கலகவிழிக்

கெண்டையிலே

மனம்லகித்துன்

அண்டையிலே

வந்தேனடிசெந்தேனே

சு

பந்தழக்கும்

மேடையிலே

வந்துவினே

யாடையிலே

பார்த்துநின்ற

ஜாடையிலே

பறிகொடுத்தேன்என்மனசை

நு

மாங்குயிலின்

ஓசையிலே

பாங்கியுடன்

டேசையிலே

மாங்விழின்

ஆசையிலே

நான்முழிகிப்போனேனடி

சு

என்றெனது

செங்கையிலே

குன்றைநிகர்

கொங்கையிலே

இஷ்டமாய்

நெருங்கையிலே

கிட்டவரக்கூடாதென்தேன்

எ

துலங்கிடும்உன்
இலங்கிடும்புல்
துாக்கின துன்
சொன்னால் அதேபோதும்என்றான்

மெத்தவெகி
முத்துஎன்றேன்
மின்னேகப்
என்னைமுத்தம்இட்டானடி.

தோள் அணிமேல்
வாள்ரவிக்கைக்
தோணுமஅரைப்
நாணிக்கண்ணைப்பொத்திக்கொண்டேன்

நலவுசொல்விக்
கலவியினில்
நன்னயமாய்க்
என்னவிதம்என்றுசொல்வேன்

சார்ந்தெனேமுன்
சேர்ந்தவன் அப்
தங்கமயில்
ஷண்முகமாய்நின்றானடி.

சீர்பெருகும்
மார்பினில்முத்
செங்கைவடி
கண்குளிரப்பார்த்தேனடி.

சத்துருவாய்
சித்திரையெ

மூக்கினிலே
லாக்கினிலே
வாக்கினிலே

முத்தனமாய்
மெத்தனமாய்
பத்தனமாய்

தட்டவிழ்த்தான்
கட்டவிழ்த்தான்
பட்டவிழ்த்தான்

கெஞ்சினதும்
மிஞ்சினதும்
கொஞ்சினதும்

சூதினிலே
போதினிலே
மீதினிலே

கூலிழகும்
நூலழகும்
வேலழகும்

நஞ்சுகியாள்
னுஞ்சுகியாள்

தனைக்கலைக்க
எனைப்பிரிந்தாள்சாமியுடன்

மனமகிழவேன்
கனவில் அணைந்
மறைந்துகொண்ட
மறக்கமனங்கூடுதில்லை

அழகிய
தொழஅருளும்
அன்னைவள்ளி
தன்னை அழைத்தோடிவாடி.

இராகம் தாளம் சேரவேண்டிய
சொல்

ஆனந்தபாவி அடதாளசாப்

காபி ஏகதாளம் குயிலே

நாதநாமகிரியை

ஆனந்தபாவி

காபி ஏகதாளம் அன்னமே

சஹன ஏகதாளம்

நாதநாமகிரியை ஆதிதாளம்

ரீதிசுவளை ஏகதாளம் எண்கண்கணி

வுஞ்சுகியாள்
யசு

எவ்வேளை
திவ்வேளை
செவ்வேளை

யரு
சொக்கநாதன்
மிக்கநாதன்
பக்கநாதன்
யசு

இம்-பிதாகடை-சாப்புதாளம்.

பல்லவி.

மானே உன்னுலே ஆகலே ணுமேயல்லாமல்
மற்றொருத்தரால் ஆகுமோ

அநுபல்லவி.

வானேர் கொடைமுத்துசாகுராஜேந்திரா
மன்மதன் ஊடல் மனதைத்திருத்திட்ட மானே
சாணங்கள்.

எண்ணிக்கைக்காயிரம்பேர்

இருந்தென்னென்னோசாகத்தைதுரை
யிடம்போய்ச்சொல்லவென்றால்

அறியேன் ஒருகாதத்தை
புண்ணியம் உண்டிதி

அறியவேண்டு உன்நீர்வாகத்தைஒரு
போதும்மறக்கவே

மாட்டேன் அடி என் சிரேகத்தை
பெண்ணே துணிந்தவனோடெதிர் வாதிக்க
பேச்சிலே அவன் உள்ளாகிடப்பிணைச் சொதிக்க
கண்ணே அவன் ஒப்பும்படி நன்றும் போதிக்க
கருத்தில் நினைத்தன்காரியும் திகக்கர
சற்றுநான்வாடி

இருந்தால் உன்நாடியைத் தாங்கியே சமா
தானஞ்செய்பவன் என்ன

மாயிருக்கிறான்என்னை நீங்கியே
பட்சம்வைத்தேளதைக்

கேட்டாலும் அட்சணம் வாங்கியே தூரும்
பட்சம் உள்ளானை எப்

படிமறப்பேன் அடிபாங்கியே
முற்றும் அவன்கொண்டமோடியை மாற்றிட

முன்போல் இஷ்டமாயிருக்கும்படி தேற்றிட
மற்றும் என்னியல்பெல்லாம்தவறாமல் சாற்றிட

வருந்தினன்கோரிக்கைதனைநிறை வேற்றிட
மானே

மன்னவன்நினைப்பு

வரும்போதெல்லாம்இதழ்ந்துதே முத்து
மாலேபிறழ்க்

குலங்கிளநீர்முலை

கன்னலரசமுச்செச்

தேனுமபாலுங்கூட்டக்

கண்ணுறக்கம்இல்லாமல்

காமவெறிதலைக்

என்னடிஇவ்வேனைக்குதவினால்

எனக்கிப்படிநேர்ந்ததுனக்குச்சந்

உன்னைப்போலவடற்றப்பேர்உண்மை

உன்சாமர்த்தியத்திற்கிதுபிர

மானே

அம்புவிதனில்ராஜ

வல்லிபுரம்வளர்

அழகியசொக்க

நாதன் தமிழ்க்கதி

நம்பினபேர்களைக்

கைவிட்டிடாதவை

நாதன் அருள்முத்து

சாமிராஜேந்திர

செம்பொற்புயஞ்சேரத்துதிக்கும்உன்

தெரியாயோஉனக்குமநான்சொல்வேனோ

சம்பரதாயத்தால்இணங்கிடநீயே

தயங்கினேன் தயவுசெய்வாய்இது

மானே

இம்-நாதநாமக்கிரியை ஆதிதாளம்.

கூட்டிலவந்தால்உன்றனக்குக்

கோடிகோடிபுண்ணியம்உண்டு

தாஷ்டிகமாய்ச்சேரஎன்றன்

சரசமுத்துசாமிதுரையைக்

முத்து

மீறுதே

மாறுதேசற்றும்

கேறுதே

மோசமோ

தோஷமோ

நேசமோ

யாசமோ

சொல்

மேகவான்

போகவான் பாவ

விவேகவான்

ஆத்திரம்

மாத்திரம்

பாத்திரம்

மாத்திரம்

கூட்டி

கூட்டி

சித்தசனபாணத்தினுலே
சிந்தைநொந்தேன்இந்தவேலோ

கூட்டி

வெத்தன மாய்நீநில்லாதே
விரகஞ்சுதிக்கக்கூடுதில்லை

கூட்டி

சுந்தமலர்கள்வாதெடி
கலந்தஇன்பம்நாதெடி

கூட்டி

இந்தாளனதுசந்திராரத்தை
இனாமாய்நனக்கேகரான் தந்தேனடி

கூட்டி

பழகியஎன்மேல்தயவுண்டாகப்
பலவித மாய்நலவுசொல்லி

கூட்டி

அழகியசொக்கநாதன்வாழ்த்தும்
அருமைமுத்துசாமிதுரையைக்

கூட்டி

இ-ம்-செஞ்சுருட்டி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இன்றுவந்துசேருவார் எந்தவிதத்திலும்

அதுபல்லவி.

உனறனமுத்துசாமிகேள்

உணைப்பிரிந்திருப்பாரோ

இன்று

சுரணங்கள்.

காகங்கதறு துகவலைப்படாதே

சோகம்வேண்டாங்கண்ணீனா துடைச்சுகோவிம்மாதே
இன்று

மனஉறுதிக்காள்வவலக்கைநான்

தாரேன்

இனிமேல்தாமசம்இல்லைஎன சொல்லேத்தான்

பாரேன்

இன்று

அழகியசொக்கநாதன்சொல்ல

நேசன்

யபலராஜவல்லபுமுத்துசாமி

பாரேன்

இ-ம்-பைரவி-திரிபுடைதாளம்.

பல்லவி.

இத்தனைசோகம்என் அடி

பெண்ணைகண்ணே

அதுபல்லவி.

மத்தகமுலையார்சேர் மதனசுந்தரான

முத்துசாமித்துரைமேல் மோகங்கொண்டாயோ(இத்)

சுரணங்கள்.

பாலேபும்வேண்டாம்என்கிறாய்நா லுநாளாய்

மாலேக்குழல்சோர்வதும் வளையல்கழலுவதும்

சேலேநழுவதும் தெரியாதிருக்கிறாயே (இத்)

இடக்குகள்பேசமாட்டா ரா பார்த்தோரொல்லாம்

மடக்கொடியேநீமெத்தமயக்கமேகொண்டாலும்

அடக்கம்வேண்டாமோ தன்னெஞ்சறியாத பேயாட்டு

ண்டோ (இத்)

பழகியநானும்அன்யமோஉள்ளதைச்சொல்

அழகியசொக்கநாதன் புகழ்முத்துசாமிதுரை

காவில்வீழ்ந்தாலும்உன்கருத்தைமுடிந்திட்டேனே (இ)

இராகம்-தோடி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இனிமேல்நான் என்னசெய்வேனடி

அதுபல்லவி.

தளமாள்முத்துசாமிவாராமல்

இனி

சுரணங்கள்.

அபேசவல்லியின்வம்பறியாயோ

அங்கேயிவன்போகலாமா

அந்தரங்கம் கச்சந்ததம்இருக்க
அவள்கைமருத்திப்போட்டாளாம் இனி
அடைகாக்கும்கோழிபோல்இடைவிடாமல்தினம்
அவளுடன்இருக்கின்றனாம்
அண்டைவீட்டுமீனாள்கண்வெந்துநாத்தாள்
அணைக்கடந்தவெள்ளம்ஆச்சுதே இனி

மிக்கவே அழகியசொக்கநாதன்பாதம்
விரும்பியென்னைப் பாடச்சொல்வான்
வீரன்முத்துசாமிதீரன்சொல்மதியாமல்
வீம்பார்க்கெடுத்துக்கொண்டேனே இனி

இ-ம்-கமாஸ்-அடதாளசாப்பு,

பல்லவி.

வாதென்னடா-மன்மதா
என்னுடன்சும்மா

அதுபல்லவி.

நீதியோஉனக்கிது
நெல்லை-நாதர்-வரு-முன்னம்
சரணங்கள். வாதென்

உபகாபரணை-ஒருதினம்பார்த்து
விரகநோய்-சகிக்காமல்
மெலிந்துவருந்தும்வேளையில்
சலிக்காதென்மேலேசரம்எங்கிருயே
பலிக்குமோ அவரிடம்
பட்டபாட்டைஅறியேனே வாதென்

தழல்நேத்திரர்நெல்லைச்சுங்கர்வாட்டும்
அழகியசொக்கநாதன்
அருமைப்பதத்தால்சொல்கிறேன் வாதென்

பேரா

இ-ம்-செஞ்சுருட்டி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

முருகையனே-அருள்தர-உனை நம்பினேன் ✓

அதுபல்லவி.

உருமாமலைதங்கும்வேல் முருகை

சரணங்கள்.

உனையன்றியே
எனை ஆள்பர்உண்டுமோ
வினைதீர்த்தினிய்யவே முருகை

அயில்வேலவா
மயில்வாகனஷண்முகா
குயில்போல்இருமாதர்சேர் முருகை

கழல்தந்திடும்
நிழல்சார்ந்திடஎண்ணியே
அழகியசொக்கநாதன்சொல் முருகை

இராகம்-செஞ்சுருட்டி-ஏகதாளம்.

பல்லவி.

அருள்செய்ய இதுநல்லதருணம் அம்மா

அதுபல்லவி.

சொருபசுந்தரமன்னர்க்
கருமையாய்பெரியாழ்வார்
தொடுத்தபூங்கோதைசூழிக்கொடுத்தபொன்னே

சரணங்கள்.

புண்ணியஞ்செய்யாதகுற்றம்
எண்ணியென்னேத்தள்ளிடாமல்
பூமாதேவியாகியநீபொறுத்திரங்கி

அருள்

கும்பிடுமெய்யன்பர்கூழ்
செம்பொன்மணிமண்டபத்தில்

கொலுவில்வீற்றிருக்கின்றகோதையம்மே

அருள்

அழகியசொக்கநாதன்

மொழியுஞ்செந்தமிழ்க்கன்பாய்

அருளும்புரீவில்விபுத்தூர்ஆண்டாளே

அருள்

இ-ம்-நாதநாமக்கிரியை-ஆதிதாளம்.

பிறந்தென்னலாபம்

இறந்தென்னலாபம்

அநுபல்லவி,

சிறந்திடும்கரந்திமதி-தேவிபொற்பாதத்தை
மறந்தவர்பூமியில்மானிடராகப்

பிறந்

சரணங்கள்.

கனங்கள்மெய்-யடிவர்

இனங்களைச்சேராமல்

தினக்காமப்பேய்கொண்டு-திரி நற்பேடுகள் பிறந்

தோஷம்இல்லாததேகம்

நேசமாய்த்தந்தானைப்

பூசியாதருக்கின்றோர்-பூபாரம்அல்லால்

பிறந்

அழகியசொக்கநாதன்

தொழும்நெல்லை-அம்பிகை

ழல்பணிந்திகலா-சுதிநெல்லத்தேடார்

பிறந்

இ-ம்-தன்யாசி-ஏகதாளம்-சாப்பு.

பல்லவி.

அம்மாஎல்லாம்நீதந்தபாக்யம்

முற்றும்—ஆதரித்தாள்வதுன்பாரம்

அநுபல்லவி.

மெய்முழுதும்பழகம்போலுள்ள

மின்னே-பொன்னே-செய்வாழ்வே

வெண்கமலாசனமேல்மேவியதாயே

மலர் —வேதன்கொண்டாடும்வே

அம்மா

சரணங்கள்.

இம்மையிம்மைஎனவலியஆட்கொள்ள

என்ன-புண்ணியம்-யான்செய்தேன்

இந்தமட்டும்கருணைநீசெய்தபடியால்

உந்நால்—எங்குமப்பிரசித்தம்ஆனேன்

அம்மா

அந்தரங்கமாய்க்கிலம்பொன்றீந்துநீ

அந்நாளக்கம்பாக்கருள்செய்தாய்

அந்தவிதம்என்னையும்ஆட்கொள்ளவேணும்

செஞ். —ஆனந்தநித்யகல்யாணி

அம்மா

சொல்

அங்கையிம்மணிவடமுடியேடுங்கொள்

அரசேஞானசாஸ்வதியே

அழகியசொக்கநாதன்இசைபெருக

கல்வி —அருளுமகிருபாநிதியான

அம்மா

முற்றிற்று.

இப்பதங்கள்

ஆட்சரலோபமின்றிப்

மரமரபண்டிதரஞ்சித்ததுடன்.

பாடவல்லவர்களாகிய

திருநெல்வேலி

கரிய மாணிக்கப்பெருமாள்கோவில்

ஒற்றைத்தெருவிருக்கும்

ம - ன - ன - ஸ்ரீ,

ஸ்ரீ நிவாசராயரவர்கள் பேரில்

இயற்றியது.

இட்சணையதமிழ்தெலுங்குசமஸ்கிருதங்களிற்பதசா
ஹித்மமெல்லாந்

தெட்சணநெல்வேலிவளர்சிநிவாசேந்திரனாஞ்
சிங்கக்குட்டி

பட்சாபட்சமின்றிச்சுதிலயைக்கியானத்துடனே
யனைவோருக்கும்

யட்சரமவரப்பாடுகின்றன்கேட்டபோதஞ்செவிசெய்த
பாக்கியந்தானே

திருச்சிற்றம்பலம்.

துனிப்பதங்கள்.

இராகம்-கமாசு-தாளம் அடதாளம்
பல்லவி.

ஜாலம்செய்யாதேவாடியென்கண்ணே
ஜாலம்செய்யாதேவாடியென்கண்ணே

அதுபல்லவி

கோலாலர் மேனியுள்ள
கோதைவிழிமுத்தங்கொள்ள

சரணங்கள்

வாலிபமாதேவாதுசெய்யாதே-நல்ல

வாழ்வுதருமாமதூவாயிலொருமுத்தந்தர
பாரமுன்மேலேபாராளாலே-மகா

பாரமுலேமீதுகொடாருசிதமுத்தமிட

ரீதிபோலேநேர்வதினாலே-புகழ்

மெயிலேயினியநேயுகன்னமுத்தஞ்செய

இராகம்-கேதாரகௌளம்-தாளம்-ஆதி,

பல்லவி.

இதுநியாயமோசாமி-ஆ-ஆ-ஆ-ஆ
இதுநியாயமோசாமி

இருள்சேர்வினையாவையுமேயகலப்
புரிஞானியபோபுகழ்மாதவரே

அநுபல்லவி.

சதுர்வேதமுந்தெரிந்து
பிரமகுலத்திலவந்து
தவங்கள் செய்துபெரய்யே
சாதியறியீரோஜ்யோ

இது

சரணங்கள்,

கோலவிழிகளில்முத்தங்
கொடுப்பதென்னரிமித்தம்
சீலமுனிவோர்கள்சித்தம்
திகைத்தாலதுவருத்தம்
திகழ்தருமிகவரி
தையர்மிகுநய
மகிழ்வொடுக்ககிலை
வளர்தருவகைசெய
தாபமிகக்கொண்டேனென்று
ஜாலஞ்செய்யலாமோவென்று
கோபிதாமயிலென்றும்
தொடுவேனஸ்தனத்தையென்றும்
கழலுமென்மனதினை
யொருவகைகிலைதர
விழைவடனணையடி
யெனஅருகினவா
கன்னமுத்தம்நீடுகாடுத்து
கபடந்தனைவிடுத்து
நன்னயகாமந்தொடுத்து
நடத்தடியென்றெடுத்து

இது

நலமிகுகலவிசெங்
மெனமயில்பெருகவும்
வலுவினிலொருவரி
தையர்மிசையருகவும்

இனி

இ-ம்-எ முனா-தாளம்-ருடகம்.

பல்லவி.

பிரவைமீதுதுகிருபைபாரடி
பெண்ணேரதிக்கண்ணே

அநுபல்லவி.

கிரமமாகவேமதனாகம்
கேளிச்சுபகிரீடைசெய்

பிரமை

சரணங்கள்.

அதிமோகனமயிலேயெனை
அணைவாயருந்தனமேகனி
அதரத்துளிஅமிர்தைத்தரிஸ்
அதின்மேலென்னகனமே
மதியானதுகளர்வாகுது
முாரப்பதைதீரற்புத
கன்யோகமும்வருமம்மல்ல
கையாலெனைத்தொட்டிஇந்தக்
காமந்தனைதீரும்இன்பங்
கனிலாயமுத்தமிட்டி
அனமேநல்லதினம்நானினி
ஆசைப்படநேறத்திட

பிரமை

பிரமை

மகிழ்வாகவேகும்பஸ்தன
மலையைக்கையிற்கெட்டிசுகம்
மருவம்அல்குல்வழிகாட்டியுன்
மனதிற்குசலமவிட்டி

ஜகமேழுமுன்னிகராகுமோ
தாகத்தோடுமோகத்தினில்

பிரமை

இ-ம்-தோடி-ஆனந்தபரவி

பல்லவி.

பணத்தையாவாங்கிக்கொள் பாவியன்னையிட்டா
பதறுதேஎன்றிரேகம்

அநுபல்லவி.

பிணையோஉனக்குநான் பெண்பாபம்பொல்லாது
அணைந்துவந்ததுபோதும் அய்யய்யோநீதந்த (பண)
சரணங்கள்.

பிடித்தபிடியிற்கொங்கை கனிவாயிதழ்நோகுது
பிடித்தகடியிலெந்தன் கனிவாய்யிதழ்நோகுதே
பிடிப்பமாகப்பேசி மண்டியிட்டமேலக்கொண்டு
பிடித்தவிசையிலெந்தன் அறையயிர்நோகுதே(பண)
பவமிருந்தெனைப்பெற்ற தாய்கண்டால்சகியாளோ
பவசரமாயென்னை அருகிலைழ்த்தபோது
பவலயம்புகழ்கின்ற கோபாலரேசாட்சி
பவரிருந்தல்லோ சித்திரமெழுதலாம் (பண)

கீர்த்தனை-இ-ம்-தோடி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

தண்டனிட்டேனென்றுசொல்லடிசுவாமிக்ஞான
தண்டனிட்டேனென்றுசொல்லடி

அநுபல்லவி.

தண்டலேவிளங்குந்தில்லை தலந்திற்பொன்னம்பாலத்தே
கண்டவர்மயங்கவேடங் கட்டியாடுகின்றவர்க்கு

தெண்டனிட்டேனென்று

சரணங்கள்.

கற்பூரவாசம்வீசும் பொற்பாந்திருமுகத்தே
கணிந்தபுன்னகையாடக் கருணைக்கடைக்கணுட
அற்பார்பொன்னம்பலத்தேயாந்தத்தாண்டவ
மாடிக்கொண்டேயென்னையாட்டங்கண்டாருக்கு

தெண்டனிட்டேனென்று

இழிந்தாலும்நம்மையிங்கேஏற்றுவா னென்றடைந்தால்
ஏற்றுவார்போலேபின்னுமிழியவைப்பாருக்குப்
பழத்தாருவிமெல்லப்பாலில்விழுந்ததென்னப்
பசப்பிப்பசப்பியன்டர்பண்டம்பறிப்பவர்க்கு

தெண்டனிட்டேனென்று

சுட்டதிருநீறுபூசித்தொந்தோமென்றாவோர்க்குத்
தேரன்றுதலைமாலையணிதோள்விளக்கவருவார்க்குப்
பிட்டுக்கிசைப்பட்டுமாறன்பிரம்படிபட்டவர்க்குப்
பிள்ளைக்கறிக்காசைகொண்டுகளளத்தவவேடருக்கு

தெண்டனிட்டேனென்று

வாழ்த்தானாமென்மேலும்வாழச்செய்வருக்கு
மாசபரித்தவர்கையிற்காசுபரிக்கின்றவர்க்குத்

தாழ்ந்தாயடிக்கடிதாழக்காண்பவருக்குத்
தானாகிநானாகித்தனியேநின்றவர்க்கு

தெண்டனிட்டேனென்று

ஆதிபந்தநடுவில்லாவானந்தநாடருக்கு
அண்டருயிர்காத்தமணிகண்டச்சிகண்டருக்குச்

சோதிமயமாய்விளங்குந்தூயவடிவாளருக்குத் [க்கு
தொண்டர்குடிகெடுக்கவேதுஜங்கட்டிக்கொண்டவர்

தெண்டனிட்டேனென்று

பாட்டுக்காசைபட்டுமுன்னம்பாவைதன்வாயிலிற்போய்ப்,
பண்புரைத்ததூதனென்றேபட்டங்கட்டிக்கொண்டர்க்கு,
வீட்டுக்காசைபடுவவைவீட்டைவிட்டுதூரத்தியே வேட்
டாண்டியாயுலகிலேரட்டாட்டாண்டியாங்குவர்க்கு

தெண்டனிட்டேனென்று

காய்வயிற்றிறியில்வாதுதானேமுனைத்தவர்க்கு
சாதிசுலமறியாதுதாண்டஞ்செய்கின்றவர்க்கு

ஏய்தொழிலருளுமென்பிராணநாயகர்க்கு
ஏமாந்தவனாயெல்லாமேமாத்துமீசருக்கு

தெண்டனிட்டேனென்றுசொல்லடிசுவாமிக்குநான்
தெண்டனிட்டேனென்றுசொல்லடி

திருச்சிற்றம்பலம்.

முற்றிற்று